

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **RNDr. J.B.**, trvale bytom T.K., poštová adresa na doručovanie: R.V.Č. proti žalovanému: **JUDr. D.N.**, R.B., správca konkurznej podstaty úpadcu **A.L.**, IČO: X., zast. JUDr. M.M., advokátkou so sídlom Š.B., o **určenie pravosti, výšky a poradia pracovného nároku v sume 113 654,39 eur**, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. apríla 2012, č. k. 9 Cbi 22/2009-191, a to do časti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 10. apríla 2012, č. k. 9 Cbi 22/2009-191 v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave uznesením z 10. apríla 2012, č. k. 9 Cbi 22/2009-191 konanie v časti nároku 88 258,20 eur zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou došlou na súd 9. novembra 2009 sa domáhal voči žalovanému určenia pravosti, výšky a poradia pracovného nároku v sume 88 258,20 eur.

Podaním doručeným súdu 4. januára 2011 žalobca požiadal o rozšírenie petitu žaloby o sumu 25 396,19 eur. Zmenu petitu súd prvého stupňa pripustil na pojednávaní 8. marca 2011.

Súd prvého stupňa zistil, že na tunajšom súde prebiehalo konanie, vedené pod sp. zn. 8 Cbi/6/2009, tých istých účastníkov, s rovnakým predmetom sporu a sú tu totožné skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzovalo právo, ako v tomto konaní. Rozsudkom z 24. novembra 2010 súd žalobu žalobcu na určenie pravosti pohľadávky vo výške 88 258,20 eur zamietol, pričom predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 7. decembra 2011 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. septembra 2011, č. k. 4 Obo/13/2011-268.

Súd prvého stupňa preto skúmal podmienky konania podľa ust. § 103 O. s. p. a konštatoval, že v predmetnej veci je prekážka, ktorá bráni súdu vo veci konať, a to je prekážka rozhodnutej veci - res iudicata (§ 159 ods. 3 O. s. p.)

Keďže išlo o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd prvého stupňa konanie v časti nároku 88 258,20 eur podľa ust. § 104 ods. 1 prvá veta O. s. p. zastavil.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu, lebo bolo konanie zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie, a to do časti trov konania cestou svojej právnej zástupkyne. V odvolaní uviedol, že žiada, aby odvolací súd v súlade s ust. § 146 ods. 2 O. s. p. rozhodol, že žalobca je povinný uhradiť trovy konania v takej výške, ako ich vyčíslil právny zástupca žalobcu v prílohe č. 2 k Vyjadreniu k zaslaným dokladom v spore 9 Cbi 22/2009, vypracovaného na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave z pojednávania dňa 8. marca 2012. Trovy konania je povinný žalobca uhradiť na účet právneho zástupcu. Na takto uvedených dôvodoch podaného odvolania v súlade s pokynmi klienta - žalovaného žiadame, aby odvolací súd v časti nepriznaného nároku na náhradu trov konania rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému priznáva náhradu trov konania vo výške uvedenej v prílohe predmetného odvolania - špecifikácia trov. V prípade, ak odvolací súd nebude mať dostatok podkladov pre zmenu predmetného rozhodnutia súdu

I. stupňa v časti výroku o trovách konania pre účastníkov konania, navrhol, aby odvolací súd výrok súdu I. stupňa o nepriznaní trov konania zrušil ako vecne nesprávne a vrátil vec súdu I. stupňa na nové konanie. Má však za to, že v súlade s § 146 ods. 2 O. s. p. vydal rozhodnutie, ktorým priznáva náhradu trov konania v zmysle špecifikácie uvedenej v prílohe.

Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného a uviedol, že predmetné odvolanie žalovaného nemá všetky zákonom predpísané náležitosti. V odvolaní nie je uvedené, v čom sa namietané rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne, nie sú uvedené dôvody, pre ktoré považuje odvolateľ rozhodnutie za nesprávne. Preto navrhol, aby sa súd postaral o odstránenie nedostatkov odvolania.

Predmetné incidenčné konanie prebieha na základe žaloby žalobcu zo 4. novembra 2009. Na podanie incidenčnej žaloby žalobca bol vyzvaný Krajským súdom v Bratislave. Má za to, že splnomocnenie správcu na jeho zastupovanie v tomto prípade nie je dôvodné. Preto nepriznanie práva na náhradu trov konania žalovanému - správcovi konkurznej podstaty považuje žalobca za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto mu nemožno vyhovieť.

Žalovaný namieta uznesenie súdu prvého stupňa v časti trov konania. Rozhodnutie o trovách konania považuje za nesprávne, keďže súd prvého stupňa mal o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p. a nie podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.

Podľa ust. § 146 ods. 1 O. s. p. - žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie;

- a) mohlo sa začať i bez návrhu,
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné,
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Pojmovým znakom pre rozhodovanie o trovách konania podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a ods. 2 ust. § 146 O. s. p. je, že došlo k zastaveniu konania. Preto pre rozhodnutie o náhrade trov konania nebude rozhodujúci úspech v konaní, ale iba to, či konanie bolo zastavené. Súd rozhodujúci o trovách konania v prípade zastavenia konania posudzuje vec iba z pohľadu procesného výsledku a potom v zásade platí, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Vyššie citované ust. § 146 ods. 2 O. s. p. stanovuje prípady, pre ktoré možno o náhrade trov konania pri zastavení konania rozhodnúť tak, že niektorému z účastníkov sa prizná ich náhrada. Ide o dôvody, ktoré možno zhrnúť nasledovne:

- 1) Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na jeho začatie, súd zaviazá na náhradu trov konania žalovaného, ale iba vtedy, ak došlo k späťvzatiu návrhu v dôsledku jeho správania po podaní návrhu na začatie konania (napr. odporca /žalovaný/ po podaní návrhu /žaloby/ na začatie konania uhradil navrhovateľovi /žalobcovi/ žalovanú čiastku).
- 2) Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu, ale bez uvedenia dôvodu alebo dôvodu, ktorý nespočíva v správaní žalovaného, súd zaviazá na náhradu trov konania navrhovateľa /žalobcu/.
- 3) Ak došlo k zastaveniu konania v dôsledku zavinenia (správania) niektorého z účastníkov konania, ktoré síce nespočívalo v späťvzatiu návrhu na začatie konania, súd zaviazá na náhradu trov konania toho účastníka, ktorý procesne zavinil zastavenie konania, t. j. správal sa tak, že súd nemal inú možnosť, ako konanie zastaviť.

V bode 1) a 2) teda ide o procesný úkon - späťvzatie návrhu na začatie konania, pri ktorom sa rozlišuje zavinenie niektorého z účastníkov konania a toto zavinenie má následne vplyv na rozhodnutie o náhrade trov konania.

V bode 3) síce nejde o procesný úkon navrhovateľa (žalobcu), t. j. nedochádza k späťvzatiu návrhu, ale k zastaveniu konania dochádza v dôsledku zavinenia - správania sa niektorého z účastníkov konania. Za takéto zavinenie - správanie sa účastníka konania nemožno však považovať reakciu navrhovateľa (žalobcu) na výzvu súdu, aby navrhovateľ podal incidenčnú žalobu, s poučením o následkoch nesplnenia výzvy. Podľa názoru odvolacieho súdu za takéto zavinenie - správanie sa niektorého z účastníkov možno považovať prerušenie konania podľa § 110 O. s. p. s následkami podľa ust. § 111 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania považoval za vecne správne, keďže súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., a preto ho podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p., a to podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní. Úspešnému účastníkovi, ktorý mal v odvolaní úspech, však trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. júna 2012

JUDr. Darina Ličková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová